Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 15 (851) * joi 12 aprilie 1962 * 8 pagini 30 bani

O zi de neuitat

Un detașament de pionieri cu drapelul în frunte pășea deunăzi pe porțile Șantierului Naval din Constanța. Cîntecul pionieresc răsuna pînă departe vestind muncitorilor sosirea micilor oaspeți. Inițiativa acestei vizite aparținea detașamentului claselor a III-a de la Școala de 8 ani nr. 4 din Constanța.

— Am citit de curînd despre viața eroului clasei muncitoare Filimon Sîrbu — a povestit într-o zi un pionier. Am aflat că neînfricatul luptător comunist a lucrat un timp în orașul nostru, la Șantierele Navale.

— Da! Așa este, copii, răspunse altul. La Șantierele Navale se află și strungul la care a lucrat Filimon Sîrbu. Muncitorii l-au păstrat cu dragoste, în amintirea tovarășului lor de muncă.

Așa s-a născut în detașament ideea unei vizite la Șantierul Naval Constanța.

Și iată-i acum, privind cu emoție, în liniștea desăvîrșită care s-a lăsat, portretul eroului, strungul, citind cu atenție cuvintele săpate în marmura albă.

— Filimon Sîrbu a luptat cu devotament nețărmurit pentru cauza clasei muncitoare — le spune pionierilor comunistul Mircea Dumitriu. Încrederea lui în partid, în victoria luptei proletariatului a fost de neclintit. Cînd, prins și condamnat de călăii siguranței burgheze a fost dus în fața plutonului de execuție, el a refuzat să fie legat la ochi. „Primesc moartea cu ochii deschiși. Mor doar pentru o cauză dreaptă. Trăiască Romînia liberă! Moarte fasciștilor!” au fost ultimele sale cuvinte.

Copiii ascultă cu răsuflarea tăiată. Tovarășul Dumitriu le povestește apoi despre munca pe șantier, despre fruntașii în muncă ai întreprinderii printre care sînt și mulți utemiști.

— Să cinstești memoria eroilor, să continui tradițiile de luptă ale Uniunii Tineretului Comunist — înseamnă să muncești tot mai bine, să lupți pentru înfăptuirea politicii Partidului Muncitoresc Romîn.

Și angajamentul pionieresc rostit la primirea cravatelor roșii acolo, în mijlocul muncitorilor, de către elevii Stănescu Mariana, Meca Ecaterina, Polesciuc Eugen, Sișman Constantin și Bufnea Ionel a sunat parcă mai solemn, ca un legămînt față de partid, față de patria noastră socialistă — pentru înflorirea căreia pionierii se pregătesc de azi să devină cetățeni de nădejde.

C. DANEȘ

Pionierii detașamentului claselor a III-a de la Școala de 8 ani nr. 4 din Constanța, la strungul unde a lucrat Filimon Sîrbu.

Plenara lărgită a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor

În zilele de 3—4 aprilie 1962 a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

La lucrările plenarei au participat membrii și membrii supleanți ai C.C. al U.T.M., activiști din secțiile C.C. al P.M.R., reprezentanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, Uniunii de cultură fizică și sport, Consiliului național al femeilor, Ministerului Învățămîntului și Culturii și ai altor ministere, primii secretari și secretarii cu probleme de școli și pionieri ai comitetelor regionale ale Uniunii Tineretului Muncitor, primii secretari și secretarii unor comitete raionale și orășenești U.T.M., directori și secretari ai unor organizații de bază P.M.R. din școli medii și profesionale. De asemenea, la lucrările plenarei au participat numeroși secretari de organizații U.T.M. din școli, instructori superiori de pionieri, elevi fruntași la învățătură.

La primul punct al ordinei de zi plenara a dezbătut activitatea politico-educativă pe care o desfășoară organizațiile U.T.M. din școli în rîndul elevilor și activitatea organizațiilor de pionieri, adoptînd hotărîri corespunzătoare.

La al doilea punct al ordinei de zi au fost adoptate unele măsuri organizatorice.

Tov. Roman Nicolae și Burtică Cornel, secretari ai C.C. al U.T.M., în legătură cu trecerea lor în alte domenii de activitate, au fost eliberați din funcțiile lor, iar tovarășii Nistor Octavian și Bîrlea Ștefan au fost aleși ca secretari ai C.C. al U.T.M.

Indicații prețioase

Recent, în zilele de 3 și 4 aprilie 1962, a avut loc ședința plenară lărgită a C.C. al U.T.M., în legătură cu sarcinile organizațiilor U.T.M. în educația comunistă a elevilor, în mobilizarea acestora la însușirea temeinică a cunoștințelor teoretice și practice, în îmbunătățirea activității organizației de pionieri. La plenară s-a arătat că, obținînd sub conducerea partidului mari succese pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste, poporul nostru muncitor a înscris printre cele mai de seamă înfăptuiri ale sale, școala. Toți copiii și tinerii de vîrstă școlară învață, învățămîntul e gratuit. Numai numărul elevilor din clasele I-a—a VII-a este în anul școlar 1961—1962 cu peste un milion mai mare decît în 1938. Toți elevii claselor I-a — a VII-a primesc gratuit manualele școlare iar o dată cu anul 1961 a început trecerea treptată la învățămîntul general obligatoriu de 8 ani. Toate aceste minunate condiții de învățătură sînt necontenit sporite, pe măsură ce hotărîrile Congresului al III-lea al partidului sînt îndeplinite. La plenară s-a arătat că tocmai datorită acestor condiții precum și muncii neobosite a cadrelor didactice, creșterii conștiinței socialiste a elevilor, aceștia învață mereu mai bine, știind că în felul acesta îndeplinesc o importantă îndatorire patriotică. Discuțiile au scos în relief realizările obținute de organizațiile U.T.M. din școli în ceea ce privește formarea unui tineret nou, cu temeinice cunoștințe, devotat cu trup și suflet cauzei Partidului Muncitoresc Romîn, luptei pentru înflorirea continuă a patriei noastre socialiste.

O bună parte din discuții s-au ocupat de diferite aspecte ale muncii organizației de pionieri. S-a arătat că datorită aplicării sarcinilor trasate de-al treilea Congres al U.T.M., activitatea organizațiilor de pionieri s-a îmbunătățit. Ca rezultat al acțiunilor și activităților politico-educative organizate potrivit dorinței lor, pionierii și școlarii cunosc mai bine realizările poporului nostru, perspectivele luminoase ale dezvoltării patriei. S-a îmbunătățit activitatea cultural-artistică, sportivă și obștească în rîndurile pionierilor, copiii cunosc mai multe poezii despre patrie și partid, participă cu rezultate frumoase la înfrumusețarea școlii, străzii, orașului sau satului, la plantarea de pomi fructiferi, arboret, la strîngerea fierului vechi. La plenară s-a arătat însă că mai există anumite deficiențe care trebuie înlăturate. Unele acțiuni și activități se organizează în mod formal, inițiativa pionierilor nu e îndeajuns stimulată. Astfel, nu toți membrii activelor pionierești participă nemijlocit la organizarea diferitelor acțiuni, la întocmirea programelor de activități. La unele grupe și detașamente activitatea e săracă, plictisitoare, nu se dă suficientă atenție jocului, cîntecului — iar în unele locuri numărul purtătorilor de distincții pionierești e nejustificat de restrîns. De aceea, s-au adus în plenară diferite propuneri și s-au luat hotărîri importante pentru viitor. Principala sarcină a organizației de pionieri — se arată în raportul pre-

(Continuare în pag. 2-a)

A început trimestrul III

Discutînd cu pionierii

A început trimestrul trei. Bucuroși de rezultatele bune obținute, pionierii se gîndesc cum să facă pentru a le înmulți. Fiecare pionier se străduiește să învețe mai bine, să-și ajute tovarășul. Acum, pe lîngă lecțiile la zi, individual sau în grupe de întrajutorare, pionierii recapitulează. Aceasta e preocuparea tuturor pionierilor. Ce face însă fiecare detașament? Să vedem.

— Să nu avem nici un repetent și nici un corigent, ne-a declarat categoric Petrorian Eugen, președintele detașamentului claselor a IV-a — acest lucru l-am realizat încă de pe acum. Îl vom continua și în trimestrul trei. Cum? Învățînd și străduindu-ne să respectăm programul zilei.

— Vreau să adaug ceva, a intervenit Vlad Mihai din detașamentul claselor a V-a. Pe primul trimestru am fost cam delăsător, iar drept rezultat am avut două corijențe. Pionierii m-au ajutat. Acum nu mai sînt corigent, ba am primit chiar note bune. Pe al treilea trimestru vreau să dovedesc că tovarășii nu s-au înșelat. Și eu pot fi fruntaș.

— In numele detașamentului claselor a VII-a, ne-a spus Rezeanu Tatiana, vrem să vă spunem că la examenul de absolvire dorim să fim la înălțime. Trebuie să terminăm cu bine școala de 7 ani. Apoi, fiecare va merge acolo unde știe că poate să-și aducă aportul mai bine, că poate să-și însușească o meserie care este necesară patriei. Am discutat aceasta într-o adunare de detașament.

Așa încep trimestrul trei pionierii unității de la Școala de 8 ani nr. 15 din București.

GETA COSTIN

Din viaţa pionierească

Ce meserie ne alegem

Sîntem în trimestrul III. Puţin timp ne mai desparte de sfîrşitul anului şcolar. Mulţi dintre cei ce termină clasa a VII-a se vor îndrepta spre diferite şcoli profesionale. Una din preocupările de bază ale colectivelor de conducere a detaşamentelor claselor a VII-a în această perioadă este şi orientarea profesională a viitorilor absolvenţi.

Pentru a cunoaşte activităţile organizate în acest scop, ne-am deplasat în cîteva şcoli din regiunea Banat. Sîntem în Reşiţa, cetatea oţelului, la *Şcoala de 8 ani nr. 3.* Colectivul de conducere al detaşamentului claselor a VII-a a organizat o vizită în diferite secţii ale marelui Combinat metalurgic Reşiţa. Aici ei au fost întîmpinaţi de muncitori fruntaşi, părinţi ai elevilor, topitori, bobinatori de motoare electrice, tăietori de metal, făuritori ai minunatelor maşini pe care le produce Reşiţa. Multe au văzut copiii. Maşini, unelte perfecţionate, halele luminoase şi sclipind de curăţenie, măreţia muncii vrednicului colectiv de muncitori şi tehnicieni ai combinatului. Au cunoscut oamenii Reşiţei noi, socialiste, fruntaşi în muncă. Ei le-au vorbit şcolarilor despre uzina lor, despre sarcinile pe care le au, despre angajamentul lor de a da patriei mai mult oţel şi fontă, mai multe locomotive şi maşini unelte. Pionierii au ascultat cu multă atenţie şi au luat notiţe.

Au avut loc apoi, în cadrul şcolii, adunări cu tema „Ce voi face după absolvirea clasei a VII-a" şi „Meseria mea dragă". Între alţi pionieri au luat cuvîntul şi Adam Doicea, Seculă Felicia, Popuţi Ion, Micu Brancu care şi-au exprimat dorinţa de a se înscrie la Şcoala profesională de pe lîngă Combinat pentru a învăţa meseria de lăcătuş, strungar, laminorist etc.

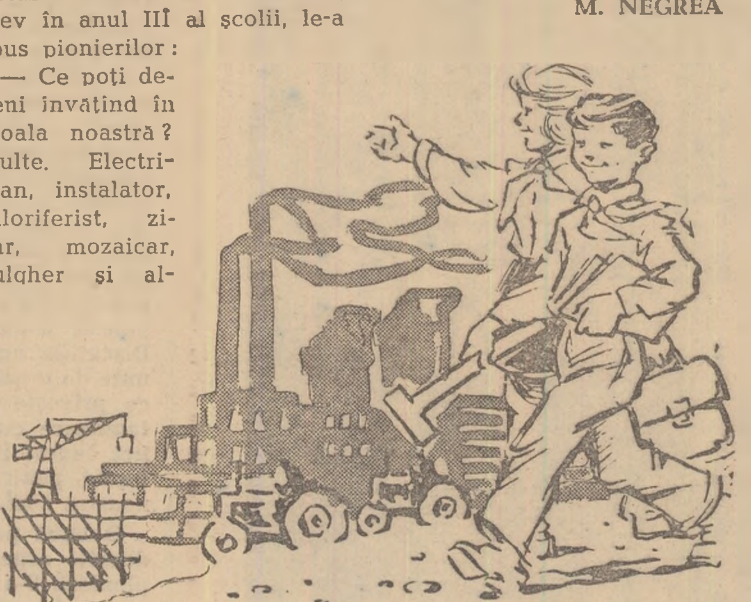
De la Reşiţa, trenul ne-a dus în **comuna Gătaia.** Pionierii de aici îşi iubesc gospodăria agricolă colectivă. La sectorul zootehnic, la construcţiile noi ei i-au ajutat de multe ori pe colectiviştii fruntaşi, pe crescătorii de animale şi de păsări care au obţinut realizări frumoase. Mulţi dintre pionierii din comună care termină clasa a VII-a vor să se facă tractorişti, crescători de animale, apicultori etc. Între ei sînt şi Buruian Ion, Crişan Andrei, Jurcă Dumitru, Cuciureanu Constantin, Borca Gh., Lupu Ion, Ciomag Constantin, Bonchiş Aurel, Toth Ion. Ei se vor înscrie la toamnă la Şcoala profesională de mecanici agricoli. Se vor întoarce de acolo cu cunoştinţe trainice, pentru a munci alături de părinţii lor la înflorirea colectivei.

Dar... să mergem mai departe.

Mulţi dintre viitorii absolvenţi ai clasei a VII-a de la Şcoala de 8 ani nr. 3 din Timişoara doresc să îmbrăţişeze meseria de constructor. Pentru aceasta, colectivul de conducere al detaşamentului a organizat cu pionierii din clasele a VII-a excursii pe diferite şantiere de construcţii ale oraşului, apoi au vizitat şcoala profesională de construcţii. Utemistul Vidican Constantin, elev în anul III al şcolii, le-a spus pionierilor:

— Ce poţi deveni învăţînd în şcoala noastră? Multe. Electrician, instalator, caloriferist, zidar, mozaicar, dulgher şi altele. Toate sînt meserii frumoase, care îţi dau multe satisfacţii. În şcoală avem tot ce ne trebuie: manuale, rechizite, uniforme, hrană bună — toate gratuit. Aţi vizitat şi voi şcoala. Biblioteca şi clubul nostru sînt totdeauna pline de elevi. La toamnă vă aşteptăm şi pe voi.

Printre pionierii care şi-au exprimat dorinţa de a urma şcoala profesională de construcţii sînt şi Ardeleanu Stelian, Boia Tiberiu, Lamerth Martin şi mulţi alţii.

La sfîrşitul călătoriei noastre am poposit şi la **Lugoj, la Şcoala de 8 ani nr. 5.** Şi aici, ca şi în celelalte şcoli pe care le-am mai vizitat, colectivul de conducere al detaşamentului claselor a VII-a a organizat diferite acţiuni. Astfel s-a organizat o întîlnire a pionierilor claselor a VII-a, cu elevi ai şcolii profesionale şi cu muncitori fruntaşi în producţie de la întreprinderile din oraş.

— Toate meseriile sînt la fel de frumoase şi folositoare. Dar cea mai frumoasă meserie este aceea care îţi este dragă, a spus utemista Stanciu Mariţa, muncitoare fruntaşă la Întreprinderea textilă Lugoj.

★

V-am prezentat, dragi cititori, în acest articol, cîteva aspecte din felul în care colectivele de conducere ale detaşamentelor claselor a VII-a se ocupă de orientarea profesională a viitorilor absolvenţi ai clasei a VII-a. Aşteptăm să ne scrieţi despre cum procedaţi voi în această direcţie.

M. NEGREA

Indicaţii preţioase

(Urmare din pag. 1-a)

zentat la plenară — este de a-i ajuta pe copii să înveţe bine, să se comporte frumos, să le dezvolte dragostea de muncă, grija faţă de avutul obştesc. Întreaga activitate să urmărească dezvoltarea la copii a dragostei faţă de patrie, faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, a sentimentului solidarităţii cu popoarele care luptă pentru pace şi progres, a trăsăturilor morale cum sînt cinstea, curajul, abnegaţia pentru cauza socialismului şi comunismului.

Este necesar ca iniţiativa pionierilor să fie mult mai puternic stimulată iar acţiunile să fie organizate de copii cu ajutorul celor mari. În unităţi şi detaşamente trebuie să devină o puternică tradiţie învăţarea de cîntece şi poezii, organizarea de drumeţii, excursii şi, în general, de cît mai multe acţiuni în aer liber, întîlniri cu muncitori, activişti de partid şi de stat, focuri de tabără, întreceri pentru cel mai bun solist şi recitator, pentru cea mai bună echipă de volei, fotbal a detaşamentului, a unităţii. În adunările pionereşti să se ţină scurte convorbiri în care să li se explice copiilor ce înseamnă a fi pionier, cum trebuie să înveţe şi să se comporte, să li se explice conţinutul angajamentului solemn şi al chemării pionereşti, să fie puse în discuţie manifestările de indisciplină, de lene, de comportare necivilizată ale unor copii pentru ca greşelile lor să nu se mai repete sau să nu fie reeditate de alţii. De asemenea, să se organizeze periodic convorbiri pe înţelesul copiilor despre realizările poporului nostru, despre perspectivele patriei socialiste, despre principalele evenimente din ţară şi din întreaga lume.

Unităţile şi detaşamentele de la sat să se ocupe mai mult de dezvoltarea la copii a dragostei pentru gospodăria colectivă; să cultive la copii dragostea pentru meseria de crescător de animale, să organizeze ca pionierii vizite la şcolile de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. şi G.A.S., în vederea înscrierii absolvenţilor clasei a VII-a la aceste şcoli. Pionierii şi şcolarii să participe în masă la activitatea de înfrumuseţare a şcolii, curţilor, a claselor, la pregătirea materialului didactic, la îngrijirea şi păstrarea bunului obştesc din şcoală şi din afara şcolii, la întreţinerea parcurilor şi grădinilor, la amenajarea de baze sportive simple. Toate aceste activităţi să ducă la îndeplinirea de către pionieri a condiţiilor pentru obţinerea distincţiilor pionereşti: tot mai mulţi dintre ei vor putea primi mult dorita steluţă roşie, dovadă a sîrguinţei în învăţătură, a hărniciei.

Activele pionereşti trebuie să-şi întrebuinţeze toate forţele, toată priceperea pentru a organiza asemenea acţiuni şi activităţi încît să-i mobilizeze pe pionieri şi şcolari la obţinerea de rezultate tot mai bune la învăţătură, aceasta fiind o importantă îndatorire patriotică. Fiţi exigenţi cu voi înşivă şi cu tovarăşii voştri în privinţa rezultatelor obţinute la învăţătură; adevărata colegialitate înseamnă să-ţi atragi atenţia colegului tău atunci cînd primeşte o notă slabă sau are o ieşire necivilizată; adevărata colegialitate nu are nimic comun cu nepăsarea, cu „teama" nejustificată că prietenul se va supăra pe tine dacă îi vei arăta greşelile. Este clar că numai învăţînd cu sîrguinţă poţi ajunge un muncitor priceput în specialitatea ta, cu un larg orizont politic şi cultural, capabil să îndeplinească în chip desăvîrşit sarcinile ce îi vor reveni în opera de desăvîrşire a construirii socialiste, în opera de construire a comunismului.

Este necesar ca activele pionereşti să se ocupe mai mult de educarea la pionieri şi şcolari a deprinderii de a munci, de a îndrăgi munca, de a-şi însuşi concepţia că munca e baza societăţii. Copiii trebuie să îndrăgească munca direct productivă, să se pregătească încă de pe acum pentru ca, atunci cînd vor fi mari, să lucreze cu succes acolo unde va fi nevoie de el, în fabrică sau gospodăria agricolă colectivă, în mine sau la furnale.

Preocuparea de bază a activelor pionereşti trebuie să fie aceea de a îmbunătăţi activitatea de educare a pionierilor şi şcolarilor în spiritul dragostei faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, de cunoaştere a realizărilor regimului nostru democrat-popular, de formare la pionieri şi şcolari a trăsăturilor comuniste de caracter cum sînt sinceritatea, cinstea, curajul răspunderii, spiritul de abnegaţie pentru binele poporului. Mai multe vizite în întreprinderi, mai multe activităţi la gospodăria agricolă colectivă, drumeţii, excursii, mai multe cîntece şi poezii pe care să le înveţe copiii, acţiuni patriotice cu un bogat conţinut educativ — iată numai cîteva mijloace pe care trebuie să le folosiţi în acest scop.

— Aşa... Gata! Membrii cercului foto de la Palatul pionierilor din Capitală sînt la... practică.

Șezătoare pionierească

Pionierii detașamentului II — clasele a V-a — de la Școala de 8 ani din comuna Cristești de Mureș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, au organizat o frumoasă șezătoare închinată eroilor U.T.C.: „Sub conducerea partidului, în lupta pentru fericirea poporului". Au cerut și concursul cîtorva pionieri din clasele a III-a și a IV-a și au invitat la adunarea lor întreaga unitate.

Eram în sală. Lîngă mine, stătea o fetiță cu codițe blonde și ochi mari, albaștri. Stătea puțin aplecată înainte și asculta. Vers după vers, cuvinte înflăcărate, cîntece din care răzbate patosul dragostei de patrie, evocă înaintea copiilor, filă cu filă, istoria neînfricatului nostru partid, care ne călăuzește pașii pe drumul necontenitei înfloriri a patriei socialiste.

Și tot ce se întîmplă acolo, în fața ei, tot ceea ce spun pionierii, pătrunde adînc în inima fetiței de lîngă mine.

Sînt evocate, rînd pe rînd, ziua de 8 Mai 1921 — ziua constituirii Partidului Comunist din Romînia, anii grei ai ilegalității, temnițele în care au fost închiși comuniștii dar în care n-au putut fi închise visele și forța comuniștilor; zilele victoriei din august 1944, eliberarea țării de sub jugul fascist. Mereu, în lupta lor, comuniștii i-au avut, ajutoare neprețuite, pe utecişti — mîndria tineretului, sprijin de nădejde al partidului. Numeroase sînt exemplele de vitejie ale eroilor U.T.C. ca Vasile Roaită, Bernath Andrei, Olga Bancic, Ludovic Minski și mulți, mulți alții care, oșteni credincioși ai partidului, au servit cu credință cauza partidului, cauza celor ce muncesc.

Copiii intonează un cîntec revoluționar — e un cîntec plin de dorul libertății, de încredere în victorie. Pentru noi, pentru zilele copilăriei noastre au luptat și au învins comuniștii, cei mai buni fii ai poporului.

Zilele minunate pe care le trăim cu toții luminează ferestrele sălii și ochii fetiței de lîngă mine.

E. SKIBINSKI

Experiențe interesante

S-a anunțat un mare „vrăjitor". Și toți cei din sală așteaptă cu răsuflarea tăiată. Iată-l, își face apariția. Se pare c-a luat înfățișarea pionierului Brad Petre dintr-a VII-a, sau poate este el însuși? Dar nu la el se uită copiii, ci la mîinile lui, care fac semne misterioase. Apare o hîrtie pe care niște ace merg singure, de la un capăt la celălalt al hîrtiei. Din primele bănci, cei mici privesc cu încordare. Deodată însă, din spate un pionier strigă cu glas tare: „E mare magnetul din spatele hîrtiei?" Marele „vrăjitor" este demascat. Zîmbind, recunoaște că el conducea acele cu magnetul. În locul lui Petre vin apoi și alți pionieri cu experiențe și mai interesante, cu diferite substanțe chimice, prin combinarea cărora se pot demonstra multe fenomene.

„Paharul năzdrăvan", „farfuriile misterioase" au stîrnit multă mirare. Dar pionierii au dezvăluit misterul. Nu vreo „forță supranaturală" ci îndemînarea lor făcuse totul. Supranaturalul — aceasta nu există. Nimic din ceea ce se întîmplă în jurul nostru nu este neexplicabil. Tocmai despre aceasta vrea să le vorbească tovarășul medic, oaspetele pionierilor la această adunare.

...„Pe vremea burghezo-moșierimii, cînd mizeria, neștiința și exploatarea apăsau pe umerii poporului nostru, din 100 de copii născuți, 70 mureau — spuse tovarășul doctor. Cine avea bani pentru doctorii? Cei bogați spuneau că duhurile rele au intrat în om, dar cînd ei se îmbolnăveau, chemau iute doctorul. Cei săraci se duceau la babe să-i vindece. Într-un sat era o astfel de babă, care la toate bolile aplica un singur „tratament": frecții. Și asta, chiar și atunci, cînd omul avea... fractură".

Sînt lucruri deosebit de interesante cele pe care le află pionierii de la tovarășul doctor. În trecut oamenii erau ținuți în neștiință, înfricoșați de cele mai obișnuite fenomene ale naturii: fulgere, trăsnete, eclipse.

Dar acum, cînd oamenii de știință cercetează natura, cuceresc Cosmosul, stăpînesc forțe uriașe, cine mai poate să creadă că o fundă roșie are „darul" să te apere de dureri de cap?...

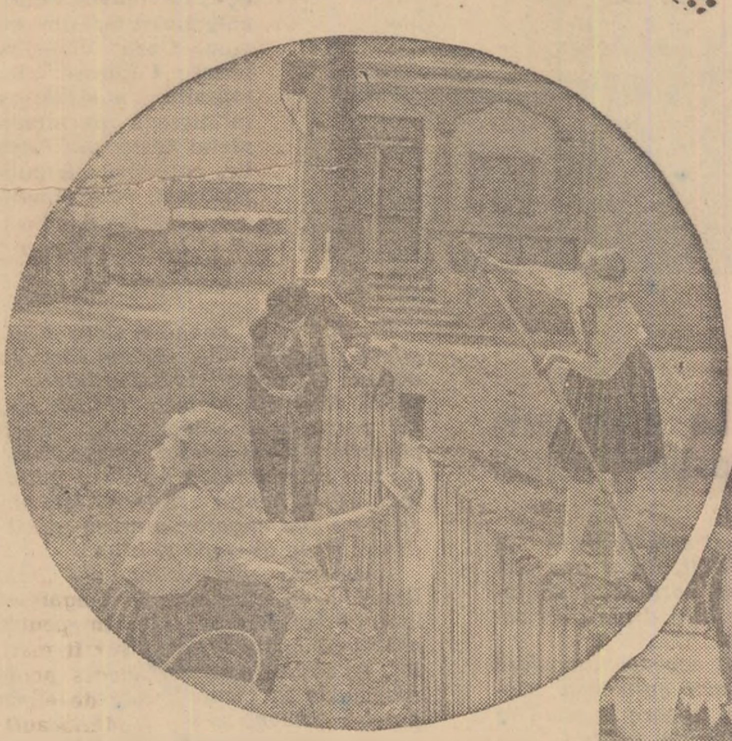
Este ascultat cu mult interes tovarășul doctor. De la dînsul pionierii află răspunsurile multor întrebări. Și, în încheierea acestei adunări, organizată de detașamentul clasei a VII-a, la care au fost invitați pionieri și din celelalte detașamente, brigada de agitație a unității își spune și ea cuvîntul. Firește, face haz de cei care mai cred că pisica neagră, potcoava sau pur și simplu numărul 13 au vreo semnificație rea sau bună. De aceea copiii se distrează de minune. Pionierii detașamentului clasei a VII-a de la Școala de 8 ani din Nojorid, raionul Oradea, sînt bucuroși. Adunarea lor a fost interesantă, atractivă și, mai ales, cu toții au avut multe de învățat.

ELENA TOFAN

La sectorul legumicol al Gospodăriei colective „16 Februarie" din comuna Mogoșoaia, regiunea București, vin deseori pionierii. Tovarășa Ioana Petcu, șefa brigăzii, este mulțumită de ajutorul dat de ei la plivitul răsadurilor de roșii.

La Topoloveni

E luna muncii patriotice a tineretului. În comuna Topoloveni, regiunea Argeș, pionierii sînt alături de utemiști. Mai întîi acasă la ele, surorile Vasilescu Cristina și Adriana, ajutate de colegul lor Rădulescu Dan, repară gardul (foto 1). După aceea (foto 2), iată-i, au poposit la sediul gospodăriei agricole colective, pregătind terenul pentru răsădirea florilor... „Comuna noastră să fie tot mai frumoasă!" aceasta e dorința pionierilor. Apoi, împreună cu ceilalți pionieri ai unității, sînt la școală (foto 3). Și aici trebuie să fie frumos.

Foto: G. PRIGORIE

Luna MUNCII PATRIOTICE a tineretului

...și la Timișoara

Într-o stație de tramvai. În grabă, să nu piardă tramvaiul, un tînăr aruncă țigara pe caldarîm.

— Tovarășe, fiți, vă rog, bun și aruncați țigara în coș — se adresă Lucia celui în cauză.

— Ce te privește? fu răspunsul. Tînărul se urcă în tramvai și închise ușa. Tramvaiul porni.

Pioniera Băcilă Lucia se gîndi o clipă, apoi făcu semn tovarășului vatman să oprească tramvaiul și invită pe călător să coboare. „Sînt pionierii care ajută la întreținerea curățeniei orașului" discutau călătorii din tramvai. Cetățeanul în cauză se dădu jos din tramvai, se uită cu rușine la cei din stație, apoi, vinovat, privi și la banderola roșie de pe mîna Luciei. Într-adevăr, pe caldarîm nu mai era nici o hîrtie, doar țigara aruncată de el mai fumega încă. O ridică de jos și o puse în coșul de gunoi din stație. Apoi plecă, de data aceasta pe jos. Ar fi vrut să spună pionierei ceva dar se simțea stingherit. Toți cei de față i-au înțeles răspunsul. Pe viitor va fi atent, n-o să mai arunce niciodată mucuri de țigări sau bilete de tramvai pe trotuar.

*

În fiecare duminică pionierii din Timișoara formează echipe care se îngrijesc de păstrarea curățeniei orașului. Nu de mult, 30 de pionieri din clasele a V-a de la Școala medie nr. 2 din Timișoara au avut în grijă păstrarea ordinei și curățeniei în Piața Libertății. Dintre pionierii cei mai activi la această acțiune au fost Băcilă Lucia, Boleanți Alina și Dobrozenschi Ernest.

PE DRUMUL BELŞUGULUI!

ACOLO UNDE ESTE NEVOIE DE NOI

TELEGRAME ADRESATE C. C. AL P. M. R., TOVARĂŞULUI GHEORGHE GHEORGHIU - DEJ, DE CATRE ABSOLVENŢII UNOR ŞCOLI AGRICOLE

Cu prilejul absolvirii cursurilor Centrului şcolar agricol Poarta Albă, regiunea Dobrogea, şi Centrului şcolar agricol Minis, regiunea Banat, maiştrii agricoli, zootehnicienii şi viticoli din promoţia 1962 ai acestor şcoli au adresat telegrame Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn — tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În telegramele trimise, absolvenţii celor două şcoli mulţumesc din inimă partidului şi guvernului pentru condiţiile create, în timpul şcolarizării, în vederea unei pregătiri multilaterale.

Acum, după încheierea colectivizării agriculturii, scriu în telegrama lor absolvenţii Şcolii tehnice de maiştri agricoli şi zootehnicieni — Poarta Albă, cerem să mergem ca agronomi şi zootehnicieni în gospodăriile agricole colective — acolo unde este nevoie. Ne angajăm să aplicăm în practică cunoştinţele asimilate şi să muncim cu abnegaţie şi perseverenţă pentru traducerea în viaţă a sarcinilor trasate de partid în domeniul agriculturii, pentru înflorirea patriei noastre dragi, Republica Populară Romînă.

Exprimînd aceeaşi dorinţă, absolvenţii Şcolii tehnice de maiştri viticoli Minis scriu: Dorim să fim repartizaţi ca maiştri viticoli în gospodăriile agricole colective nou înfiinţate. Ne angajăm să depunem toate eforturile, să aplicăm toate cunoştinţele noastre în munca pentru consolidarea şi întărirea unităţilor agricole unde vom merge, să contribuim la creşterea bunăstării oamenilor muncii din patria noastră.

★

Zilele trecute, 34 de ingineri agronomi, zootehnişti, economişti, ingineri cu specialitate în viticultură şi pomicultură, care pînă acum ocupau funcţii în diverse instituţii neagricole din oraşul Piteşti, au cerut să meargă în gospodăriile agricole colective din cadrul regiunii. Ei şi-au exprimat hotărîrea de a-i ajuta pe colectivişti să aplice regulile agrotehnice şi zootehnice înaintate, să-şi dezvolte pe baze ştiinţifice toate sectoarele de producţie.

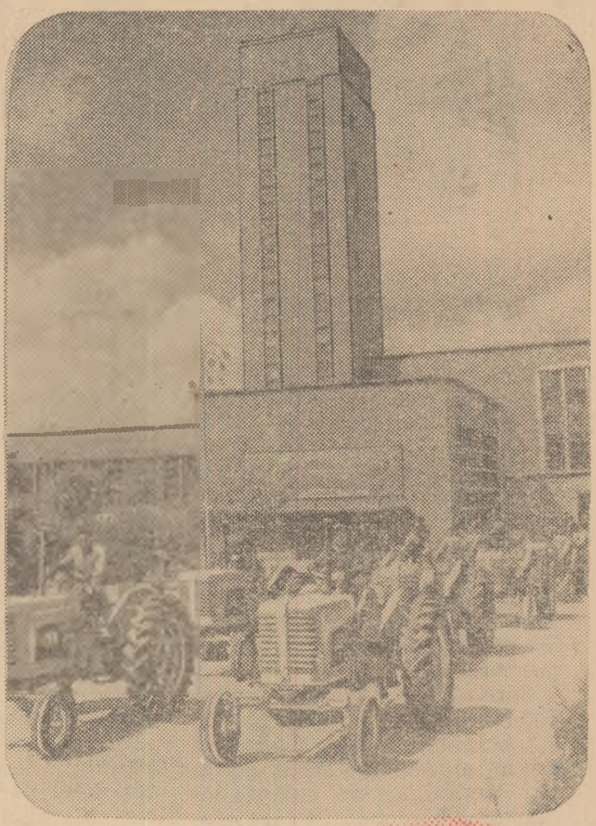
— Sîntem tineri, avem o mare putere de muncă — au spus inginerii utemişti Adela şi Grigore Bascacov, atunci cînd au cerut să fie repartizaţi în cîte o gospodărie colectivă. Vrem să-i ajutăm pe colectivişti ca încă din această primăvară să pună baze solide la temelia recoltei anului acesta. Ne vom face datoria de utemişti, de specialişti.

★

Eremia Ernest e de un an inginer agronom al gospodăriei colective din Conţeşti, raionul Titu.

Profesia lui de inginer agronom i-a cerut aici de la început o muncă intensă, i-a solicitat cunoştinţele şi priceperea. Şi dacă la sfîrşitul anului gospodăria a încheiat un bilanţ bun, cu producţii bune şi cu venituri mari, este aici şi munca zilnică a tînărului inginer.

— Gospodăria are perspective mari, povesteşte el. Se poate dezvolta aici în condiţii bune zootehnia. Există şi oameni pricepuţi. Pentru că sîntem aşezaţi lîngă apa Dîmboviţei şi a Colentinei, legumicultura poate să ia o mare dezvoltare. Ne-am gîndit şi la un iaz de peşte. Putem în anii viitori să irigăm o parte din cultura porumbului şi a sfeclei de zahăr. Toate acestea sînt probleme care mă preocupă. Avem de rezolvat multe lucruri şi pentru toate, ca să fie făcute mai repede şi mai bine, trebuie să existe aici un inginer agronom. Simt un fel de mîndrie că sînt eu inginerul acela!

Prin grija partidului, a statului nostru democrat-popular, agricultura noastră socialistă este înzestrată an de an cu mii de tractoare. Numai în cursul anului trecut, agricultura a primit un număr de 12.000 tractoare!

Creşterea sectorului zootehnic este o preocupare permanentă a colectiviştilor din comuna Cuza Vodă, raionul Călăraşi. Fotografia noastră îl înfăţişează pe comunistul Gheorghe Pantilie, colectivist fruntaş, pasionat crescător de animale.

Fata cu băsmăluţa roşie

O fată mărunţică, legată la cap cu o băsmăluţă roşie, priveşte peste tarlaua întinsă, nerăscolită încă în primăvară, de fier. Prin mintea acestei fete, cu ochii căprui, trec multe imagini. Munca din toamnă, cînd tractoarele au arat adînc, cînd brazdele erau ca piatra.

Tractoriştii s-au adunat şi acum cu maşinile lor în linie, în stînga fetei cu basma roşie. Aşteaptă. Brigadierul Constantin Chiriţă măsoară şi el din ochi distanţele, privindu-şi cu atenţie vecina, care se aplecase tocmai şi căuta să sfărîme în palmă un bolovan.

— Arătura a fost mult bătătorită de zăpezi. Pămîntul are însă umezeală destulă. Se cere totuşi, să fie bine fărîmiţat. Începeţi cu polidiscurile.

Brigadierul se urcă pe tractor. Ordinele fetei cu basma roşie erau foarte precise. Iar fata aceasta mărunţică, voioasă, este agronomul Gospodăriei colective „16 Februarie" din Segarcea, regiunea Oltenia. Tractoarele pornesc să sfarme, cu ajutorul discurilor de oţel, bolovanii. În urma lor, locul rămîne neted, afînat, numai bun pentru a-şi primi aşteptata sămînţă. Agronomul Maria Matei calcă peste aceste brazde negre, se apleacă şi mărunţeşte în mînă bulgări de pămînt, le citeşte parcă tainele.

...La marginea tarlalei a tras un camion. Brigadierul de cîmp, Aurel David, sare din maşină.

— Tovarăşă inginer, strigă el peste tarlale, am adus sămînţa! Semănătorile sînt pregătite şi ele!...

Maria Matei se apropie şi examinează sămînţa.

— Este bună, le spune ea. Aţi ales-o bine. Cei de pe semănători, să aveţi grijă ca în brazdă să cadă numai cîte 3 boabe la cuib...

Maria Crăciun şi Maria Dobre, două utemiste inimoase, se urcă pe prima semănătoare.

— Vom avea grijă. Vom face aşa cum ne-aţi învăţat astăiarnă, la cercul agrotehnic, tovarăşă inginer!...

Acum, în primele zile ale primăverii, utemista Maria Matei, agronomul, şi tovarăşii ei au pornit o însufleţită bătălie. Bătălia pentru obţinerea unei producţii sporite de cereale.

TUDOR MANTA

La drum prin satele patriei

O dată cu sosirea zilelor însorite de primăvară, m-am gîndit, dragi prieteni, să-mi iau creionul şi carneţelul de însemnări şi să pornesc la drum prin satele patriei noastre.

Peste tot am găsit aceeaşi atmosferă de bucurie şi de muncă entuziastă. Colectiviştii au ieşit pe ogoare la muncile de primăvară. La multe acţiuni, dau un preţios ajutor şi pionierii.

Iată-mă în comuna Cotu Văii, raionul Negru Vodă. În faţa clădirii comitetului comunal de partid, pionierii clasei a VI-a de la Şcoala de 8 ani din comună muncesc cu drag la amenajarea unei grădiniţe de flori.

Plecînd din comuna Cotu Văii, am poposit la Răcăjdia, raionul Oraviţa. Şi aci am aflat veşti îmbucurătoare. Pionierii, încă din toamna trecută, au ajutat gospodăriei colective la creşterea păsărilor. Anul acesta, gospodăria şi-a propus să mărească numărul puilor cu încă 5.000. Pentru creşterea lor, pionierii şi-au luat angajamentul să aducă verdeaţă, să le dea apă şi hrană.

Asemenea pionierilor din comuna Răcăjdia, şi pionierii din comuna Oţeleni, raionul Paşcani ajută în gospodăria colectivă la îngrijirea viţeilor şi a puilor. La sediul gospodăriei urmau să sosească de la incubatoare încă 500 de puişori galbeni şi pufoşi. Pentru ei trebuiau construite în grabă coteţe noi. Şi de îndată ce colectiviştii au început munca, pionierii au şi fost în preajma lor, să le dea ajutor. Apoi, după sosirea puişorilor, în fiecare zi au venit să-i hrănească şi să facă curăţenie în coteţe.

GHEORGHIŢA REPORTERUL

CIFRE GRAITOARE • CIFRE GRĂITOARE • CIFRE GRĂITOARE

În regiunea Galaţi, numărul animalelor proprietate obştească a crescut în 1961 cu peste 31.000 taurine, 45.000 porcine şi peste 55.000 de ovine.

●

Colectiviştii din regiunea Cluj şi-au construit în ultimii ani peste 18.000 case noi.

●

La cele 495 cămine culturale din satele regiunii Hunedoara desfăşoară o bogată activitate 1.500 formaţii de cor, brigăzi artistice, echipe de teatru şi dansuri, care cuprind aproape 20.000 artişti amatori.

●

În urmă cu 18 ani doar 6 sate de pe teritoriul regiunii Bacău erau electrificate. Acum, becul electric arde în 282 sate, iar în cursul acestui an vor mai fi electrificate încă 55 sate.

12 aprilie 1961 — 12 aprilie 1962:

Un an de la primul zbor al omului în Cosmos

12 aprilie 1961 !...

Cine nu-și amintește de a-ceastă dată istorică, cine nu-și amintește de dimineața însorită de primăvară a zilei de 12 aprilie 1961 ! Posturile de radio din toate colțurile lumii, de pe toate meridianele și paralelele a-nunțau un eveniment epocal: **primul zbor al omului în Cosmos !**

Atunci, la 12 aprilie 1961, în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită în jurul Pămîntului nava cosmică „Vostok-1" avînd la bord un om — pe cosmonautul sovietic, maiorul Iuri Gagarin !

Atunci, la 12 aprilie 1961, un pămîntean, un om sovietic a învins pentru prima oară în istorie zidurile gravitației, pătrunzînd în spațiile interastrale.

Zborul cosmonautului Iuri Gagarin în jurul Pămîntului a însemnat prima fereastră a o-menirii deschisă în spațiul interplanetar, a demonstrat că este posibil să se zboare în Cosmos, că omul poate lucra în condițiile zborului cosmic.

N-au trecut decît cîteva luni de la primul zbor al omului în Cosmos și omenirea a fost martora altui eveniment emoționant: la 6—7 august 1961, pe nava cosmică sovietică „Vostok-2", al doilea cosmonaut sovietic, maiorul Gherman Titov, a înfăptuit un zbor cosmic de lungă durată. El a parcurs un drum aproximativ egal cu distanța de la Pămînt la Lună și înapoi, și a aterizat cu bine.

Aceasta a fost o nouă victorie istorică a științei și tehnicii sovietice.

Zborurile în spațiile siderale ale cosmonauților sovietici Iuri Gagarin și Gherman Titov au demonstrat încă o dată că numai o orînduire înaintată, cea mai înaintată din lume, a putut crea condițiile înfăptuirii unor astfel de victorii mărețe. Nu întîmplător primii sateliți artificiali au fost construiți și lansați în spațiu de către oamenii sovietici, constructori ai comunismului. Nu întîmplător o rachetă sovietică a învins cea dintîi atracția pămîntului — gravitația — și s-a transformat într-o planetă artificială a sistemului solar. Apoi, cine n-a auzit de zborul celor două rachete sovietice în direcția Lunii ! O rachetă a atins suprafața Lunii iar alta a fotografiat fața ei opusă, transmițînd pe Pămînt date importante care au permis oamenilor sovietici să întocmească primul atlas geografic al acestei planete.

S.U.A. au încercat și ele în repetate rînduri să lanseze un om în Cosmos. După nenumărate încercări și eșecuri în experimentarea rachetelor, în S.U.A. a fost plasată în sfîrșit pe orbită capsula cosmică americană „Mercury", — mult mai mică în greutate decît navele sovietice — avîndu-l la bord pe lt. colonelul John Glenn. Aceasta s-a întîmplat însă abia după aproape un an de la istoricul zbor al lui Iuri Gagarin ! S.U.A. se află și în acest domeniu mult în urma Uniunii Sovietice.

Succesele remarcabile obținute în cucerirea spațiului cosmic de către oamenii sovietici, actualele zboruri ale sateliților sovietici „Cosmos-1", „Cosmos-2", despre care ați citit zilele acestea în ziare, deschid noi perspective spre împlinirea unui vis milenar al omenirii: zborul pe alte planete !

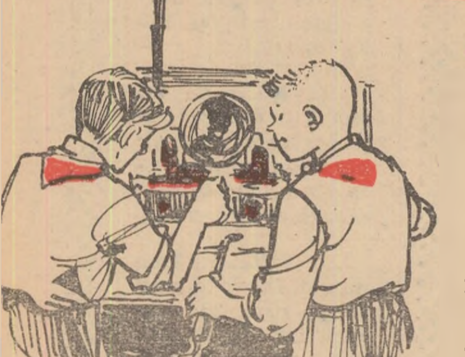

Primul pilot cosmonaut al lumii, maiorul sovietic Iuri Gagarin, în mijlocul pionierilor sovietici.

„Ziua cosmonauticii" în U. R. S. S.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a hotărît ca în fiecare an, la 12 aprilie, să fie sărbătorită în U.R.S.S. „Ziua cosmonauticii", în cinstea primului zbor din lume efectuat de omul sovietic în Cosmos.

DOI COLEGI DE CLASĂ

— Pune cordonul în priză ! îi spuse însuflețit colegului său, fixînd lampa adusă de acesta și verificînd încăodată, dintr-o privire, aparatul.

Cu capetele plecate peste carcasa de aluminiu, cît o carte, în care se țeseau sumedenie de fire, cei doi pionieri așteptau cu emoție. Nu erau la primul aparat de radio construit de ei — cu galene, făcuseră vreo-două. Acum însă construiseră unul cu lampă și condensatoare variabile !

Ochii copiilor se luminară de bucurie: în interiorul lămpii, înflori filamentul de aur. Așteptau acum clipa hotărîtoare: să răsune din aparatul la care lucraseră săptămîni în șir, cu migală, vocea crainicului sau sunetele vreunei melodii însuflețite. O clipă, două, trei dar... nimic ! Răsuciră cele două butoane din față, la stînga, la dreapta. Nimic. Doar un hîrîit sec. Mai verificară odată legăturile firelor, lipiturile cu cositor. Erau bine făcute. Și totuși, aparatul nu funcționa !

Pe fețele băieților trecu o undă de amărăciune.

— Să-l luăm cu noi la cercul de radiofonie, la palat, propuse Iuliu. Să i-l arătăm tovarășului profesor.

Și luînd aparatul de radio în brațe, ieșiră pe ușă...

★

— Și care era defecțiunea? l-am întrebat pe Iuliu Pascoli, cu care am stat deunăzi de vorbă.

Zîmbește, ca de-o amintire a copilăriei, într-un fel, plăcută:

— O nimica toată. Folosisem o rezistență necorespunzătoare la grila de comandă. Am înlocuit-o, după cum ne-a sfătuit tovarășul profesor de la cercul de radiofonie și... A mers de minune aparatul !

Mă uit la tînărul înalt, pe care-l am în față. Cu ani în urmă era elev, învăța cu sîrguință la școală și visa să se facă muncitor radiofonist. Drumul spre acest țel a pornit de atunci, din anii cînd îi flutura pe piept cravata roșie de pionier. De atunci se pregătea cu însuflețire, fiind un membru nelipsit al cercului de radiofonie de la Palatul pionierilor din București. Meseria îndrăgită în copilărie a îmbrățișat-o cu pasiune.

Utemistul Iuliu Pascoli e apreciat în toată uzina pentru priceperea lui. La rîndul său, împărtășește cu dragoste din experiența sa, celor din jur. Contribuie cu hărnicie la construirea zecilor de mii de aparate de radio ce ies lunar pe porțile uzinei. Aparate de radio moderne, lucrate cu precizie.

— Dar... colegul de clasă, prietenul din copilărie, unde se află acum?

— Nelu?!... — Ion Bălan îl cheamă, dar așa îi zic eu, Nelu. Știți, am rămas prieteni. Nelu, tot aici la „Electronica" lucrează. E radiofonist și el !

AL. DINU IFRIM

In întîmpinarea Congresului al XIV-lea al U.T.C.L.

Comsomoliștii - voluntari

Vine primăvara, se grăbește. Pămîntul se trezește din somnul de iarnă, absoarbe cu sete zăpada topită. Începe sărbătoarea însămînțărilor.

Agricultorii s-au pregătit de multă vreme pentru această sărbătoare: au transportat pe cîmp îngrășăminte, au reținut zăpada, au reparat mașinile agricole. Dar uneori nu sînt suficiente brațele de muncă, brațele harnice, grijulii. Și partidul a chemat tineretul să plece la muncă permanentă la țară. Tineretul, comsomoliștii au răspuns cu înflăcărare la chemarea partidului.

Mulți voluntari sînt din rîndurile elevilor. „Noi, elevii clasei a XI-a a Școlii medii din Tukumsk, am hotărît să mergem după terminarea școlii să muncim la țară".

Această cerere a fost scrisă de elevi letoni. Și asemenea cereri sosesc în număr mare la comitetele de Comsomol. Corespondența „Comsomoliștii-voluntari" vă va povesti despre fetele de la Uzina „Vladimir Ilici", care au plecat pe pămînturile înțelenite.

★

Pe masa lui Vitea Muhin, secretarul comitetului de Comsomol, se așternu o foaie de hîrtie, scrisă cu un scris uniform.

— Uite... Vrem să plecăm pe pămînturile înțelenite, au spus fetele. Nu erau cuvinte multe în cerere, în schimb ele erau pornite din inimă.

La drept vorbind, fetele se simțeau de mult atrase de întinderile stepelor din Kazahstan și Altai.

— Păi... Așa poți sta toată viața la Moscova ! — șopti gînditoare Olea Feodorova. Am văzut la muzeul uzinei o fotografie îngălbenită: pe un tractor vechi, un fost lăcătuș de la uzina noastră. Poate că despre el a scris Șolohov în „Pămînt desțelenit"? Și acum există țelină. Iar noi, parcă sîntem mai puțin entuziaști decît tinerii din generația aceea? se aprinde ea, scuturîndu-și cîrlionții negri.

— Odată, am recoltat cartofi într-un sovhoz din împrejurimile Moscovei, intră în vorbă Nina Nazarova. Sînt unele nereguli acolo. Mi-ar place să contribui și eu la îndreptarea lor. Să fiu printre fruntași, ca în uzină ! Să obținem recolte bogate !...

— Eu însă plec pentru altceva, spune încet Svetlana Borodzici. Cînd mă întorceam deunăzi de la lucru, am văzut că pe alocuri s-a topit zăpada, că se zărește pămîntul negru. Și deodată, mi s-a strîns inima ! M-a cuprins pofta să-l ating, să-l strîng în mîini, să simt cum miroase a primăvară... Poate că nu mă credeți, dar eu din cauza asta plec.

După o frumoasă tradiție rusească, fetelor le-a făcut urări de drum bun bătrînul comunist Nikolai Iakovlevici Ivanov.

— De cizme, n-ați uitat? le-a întrebat el grijuliu.

— Avem deja lista gata, au răspuns în același timp cîteva glasuri. Cizmele în primul rînd, apoi pufoaice, flanele și neapărat cărți, multe cărți...

— Congresul vostru comsomolist o să-l întîmpinați deja pe țelină. Vedeți, să nu ne faceți de rușine. Nu uitați de uzina voastră. Nici noi nu vă uităm !

(Din „PIONIERSKAIA PRAVDA")

O mică „uzină“ de miere

A zburat aproape, pe lîngă stup, pînă s-a lăsat jos de tot, pe pămînt. Ploaia se oprise și nu peste mult timp apăru și soarele. Dar rămăseseră prin curte băltoace mici. Într-una din ele, albina care zburase atît de aproape de pămînt își înmuie piciorușele și, dintr-o dată, se scufundă în apă. Dădea disperată din aripioare, încercînd să se salveze. Cazan Victor din clasa a IV-a stătea pe margine și privea. A întins mîna, a ajutat albinei să se urce pe mîna lui, a îndreptat mîna spre raza de soare ce se ivise. Albina își uscă aripioarele și zbură de pe mîna lui Victor.

— Nu ți-e frică de albine, Victor ? — l-am întrebat după ce l-am văzut cu cîtă atenție urmărea zborul albinei.

— Cum să-mi fie frică ? Noi ne ocupăm de multă vreme de albine.

Așa am aflat că pionierii Butilă Ilie, Buiu Rodica, Pășcan Emil, Alexandrescu Ionel, Damian Lenuța, Alexandrescu Victor, Tornea Cornel, Cazan Victor de la Școala de 8 ani din comuna Deda-Bistra, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară au doi stupi și două familii de albine, din care acum vor obține încă două roiuri. Cu tovarășul profesor de științe naturale, Ioan Buiu, pionierii discută de multe ori despre împachetarea stupilor, despre pășunatul pastoral, alimentarea albinelor. Iar la orele de atelier, pionierii confecționează rame pentru miere și încearcă să-și confecționeze chiar și stupi. Pentru că albinăritul este o pasiune a pionierilor din comuna Deda-Bistra.

...și una de mătase

Anul trecut pionierii aceleiași școli crescuseră doar 5 grame semințe de viermi de mătase, viermi hrăniți cu frunzele din dudul unei vecine.

Dar într-o zi, dudul a fost tăiat. Toți copiii din unitate erau triști : nu vor mai putea crește viermi de mătase. Și tare le mai plăcea pionierilor să se ocupe de creșterea lor. Buiu Rodica, președinta unității, se tot gîndea cum să rezolve ei problema creșterii viermilor de mătase.

— Știți ce, copii ? Hai să plantăm puieți de dud.

— Bravo, Rodica, ce idee formidabilă ai, Rodica ! s-au entuziasmat ei și-au pornit la lucru.

Chindirș Elena a plantat în curtea sa 4 puieți. Care mai de care se străduia să planteze puieți de dud în curte, pe ulițe, peste tot. Așa au plantat în anul trecut 100 de puieți de dud.

Pionierii unității din Deda-Bistra vor să planteze în 1962 încă 50 de puieți de dud.

OANA MAGDU

LUCRĂRI DE VARĂ ÎN STUPINĂ

Climatul favorabil din țara noastră, mai ales cel din regiunile de cîmpie și deal, ne dă posibilitatea ca în lunile aprilie-mai să pregătim albinele pentru culesul mare. De aceea, începînd de la 20—25 aprilie, stupina trebuie să fie deja pregătită, în așa fel încît să creăm toate condițiile necesare dezvoltării familiilor de albine.

Lucrările de îngrijire ce se execută vara au drept scop să preîntîmpine scăderea energiei la cules a albinelor prin prevenirea sortului natural. Roirea naturală atrage scăderea producției de miere. Pentru a menține familiile de albine în stare activă se aplică următoarele măsuri : *întreținerea familiilor în stup cu volum mare (lărgirea cuibului familiei să se facă astfel încît să se asigure spațiul necesar clădirii fagurilor) ; asigurarea unei ventilații prin larga deschidere a urdinișurilor (în zilele calde se recomandă umbrirea stupilor aflați la soare, prin așezarea crenguțelor sau a ierbii pe acoperișul lor. În nopțile călduroase să se ridice scîndurelele podișorului) ; ridicarea din cuib a fagurilor cu puiet căpăcit cu care se pot forma familii noi ; schimbarea mătcilor bătrîne cu cele tinere ; introducerea ramelor cu larve și ouă de la cîte familii pentru ca albinele doici să hrănească puietul.*

În afară de aceste lucrări care preîntîmpină roirea naturală se mai execută și alte lucrări. Astfel, adăpătoarele trebuie alimentate cu apă ; topitorul solar se va pune în funcție ; fagurii de rezervă se vor feri de atacul dăunătorilor ; stupii se vor controla mai rar în timpul culesului, iar eventualele controale se vor efectua seara ; se vor face rezerve de polen. Pentru aceasta, fagurii bine umpluți cu polen sînt așezați la marginea stupului pentru ca albinele să-l completeze cu miere și să-l căpăcească. În acest fel polenul se poate conserva mult timp.

Fagurii căpăciți se scot din stup și se păstrează într-un dulap bine închis, într-o încăpere răcoroasă și cu umiditate potrivită. Periodic, ei vor fi tratați cu fum de sulf pentru a-i feri de molia cerii.

PROF. MARIA MACARIE
Palatul pionierilor,
București

Pionierii din comuna Crișan, regiunea Dobrogea studiază practic viața micilor prietene — albinele.

Știați că...

...albinele sînt singurele viețuitoare care pot valorifica în folosul omului nectarul și polenul florilor transformîndu-le în miere și ceară ?

...dacă s-ar presupune dispariția albinelor de pe suprafața pămîntului, o dată cu ele ar dispare și peste 100.000 specii de plante ? Aceasta, deoarece majoritatea polenizării plantelor se face cu ajutorul harnicelor albine.

★

...în urma polenizării culturilor agricole de către albine, producția acestora este de cîteva ori mai mare ?

...pentru a obține 1 kg de miere albinele trebuie să cerceteze cam 20 milioane flori și să parcurgă o distanță de aproximativ 300 mii km (adică aproape 3 sferturi distanța dintre lună și pămînt) ?

...într-un an o familie de albine are nevoie pentru hrană de aproape 100 kg miere ?

★

...perișorii de pe capul, corpul și piciorușele unei albine pot reține peste 70 mii de grăuncioare de polen ?

★

...o albină face numai într-o singură zi cam 25 zboruri, iar în fiecare drum vizitează peste 20 de flori ? O familie de 10.000 de albine cercetează 5 milioane de flori zilnic.

Luna pădurii

Zilele luminoase, pline de soare au sosit din nou prin crînguri și păduri.

La înnoirea întregii naturi, la bucuria sosirii primăverii iau parte și copiii. Cîntecele și voioșia pionierilor care au pornit la plantarea puieților răsună pe dealuri, prin păduri.

E luna pădurii! Luna în care harnicii pionieri și școlari participă cu entuziasm la acțiunea de împăduriri..

De pe tot cuprinsul țării sosesc zilnic vești despre munca de plantare a puieților de către unitățile de pionieri.

Zilele trecute, de la școala din *satul Buruienești, raionul Iași*, pionierii și școlarii au pornit încolonați spre marginea satului, la plantat puieți. Însoțiți de vesele cîntece pionierești, copiii s-au apucat de lucru. Fetele se grăbeau, care mai de care, să aducă pomișori de arțar și plop la sădit iar băieții, mai voinici, se întreceau aruncînd pămîntul lopată după lopată, acoperind rădăcinile puieților. Prinși în zorul lucrului, copiii nici n-au observat că în cîteva ore plantaseră 300 puieți de plop și arțar. Vă puteți închipui ce bucuroși sînt la gîndul că peste puțin timp pe locurile acelea se va înălța o mică pădure!

La Școala de 8 ani din *comuna Sacu, raionul Caransebeș*, pionierii au început și ei acțiunea de plantare a puieților. În toamna anului trecut, pionierii au plantat peste 2.000 de puieți de plop. Acum,în pădurea comunală, au plantat sute de puieți de stejar. Dintre cei 140 de pionieri care au luat parte la plantarea stejarilor, pionierii Roșu Nicolae, Jurca Ion, Popovici Doina, Andraș Petru și alții s-au distins prin hărnicia cu care au lucrat. Dar rezultatul muncii lor nu se încheie aici. În curînd, unitatea de pionieri va începe plantarea puieților de plopi în lunca Timișului. Și la această acțiune vor participa cu drag pentru că doresc din toată inima ca ținutul natal, comuna dragă să devină tot mai frumoasă.

Vești despre ajutorul pe care îl dau pionierii la împăduriri, la plantarea puieților am primit și de la pionierii din comuna *Buciumeni*, raionul *Tîrgoviște*, de la unitatea de pionieri din satul *Stănculești*, raionul *Oltețu*, de la pionierii din comuna *Tansa*, raionul *Negrești* și de la mulți alții.

Desigur că și voi, dragi prieteni, participați cu drag la marea acțiune care se desfășoară în întreaga țară, la plantarea puieților. Și voi sînteți dornici să vedeți locul natal mai frumos, mai bogat în păduri, unde veți petrece zile minunate în cîntece și jocuri.

Așteptăm cît mai multe vești de la voi.

RODICA

2 000 kg fier vechi au predat numai în două zile pionierii Școlii de 8 ani din comuna Saligny, raionul Medgidia.

•

Una din preocupările de seamă ale pionierilor din detașamentul 3 de la Școala de 8 ani din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, este creșterea și îngrijirea păsărilor. În momentul de față ei îngrijesc 30 de păsări dar vor ca în anul acesta numărul lor să crească la 100. De asemenea, ei au construit 2 stupi și au plantat flori pentru albine în grădina din fața școlii.

•

Palatul de cultură, muzeul regional din orașul Pitești, gospodăria colectivă din satul Geamăna, precum și diferite întreprinderi industriale au fost vizitate cu mult interes de către pionierii Școlii de 8 ani din comuna Bradul de jos, raionul Pitești

Soare D. Floarea, Surghie Marin, Ignătescu Ioana, Săndulescu Antigona și alți pionieri fruntași de la Școala de 8 ani, comuna Plopii Slăvitești, raionul Turnu Măgurele și-au propus să înfrumusețeze școala. Astfel, ei au șters geamurile, ușile, băncile. Cînd au terminat treaba, totul în jur strălucea de curățenie.

•

De neuitat va rămîne vizita pe care pionierii de la Școala de 8 ani nr. 1 Sibiu au făcut-o la Fabrica „Metalurgica" unde, conduși de muncitori fruntași, au vizitat toate secțiile fabricii. La secția turnătorie pionierii au asistat la turnarea diferitelor piese.

•

Un frumos și bogat program artistic au prezentat pionierii Școlii de 8 ani nr. 4 din Bacău, pe scena căminului cultural din cartierul C.F.R. Cîntecele și poeziile închinate patriei și partidului, sceneta dedicată distincțiilor pionierești precum și frumoasele dansuri populare romînești au fost îndelung aplaudate de public.

•

Pionierii clasei a VII-a de la Școala de 8 ani din Suhuleț, comuna Tansa, raionul Negrești, iubesc foarte mult sportul. În întrecerea de aruncare la țintă cu mingea de oină, pionierii Spiridon Gheorghe și Stratulat Maria au obținut cele mai bune rezultate.

•

Micii naturaliști de la Școala de 8 ani din satul Strachina, comuna Țăndărei, raionul Fetești și-au început activitatea de primăvară. Pionierii Badea Nicolae, Buzea Constantin, Rîpeanu Constantin și alții au aranjat geamurile răsadniței, au ajutat la căratul gunoiului, au cernut mranița. Munca micilor naturaliști continuă.

Concursul nostru de fotografii

„Viitori constructori de nave" se intitulează fotografia executată de pioniera Barbu Maria, de la cercul foto al Casei pionierilor din Constanța.

Tinere talente

Nu de mult s-a încheiat în Capitală faza finală a celui de-al V-lea Festival republican al școlilor și institutelor de artă.

La faza finală a Festivalului au participat aproximativ 700 de elevi și studenți din întreaga țară care, între 24 martie—3 aprilie a.c., și-au prezentat programele (concerte, spectacole de coregrafie, piese de teatru) la Ateneul R. P. Romîne, sala Teatrului C.C.S., sala Dalles, Studioul Conservatorului „Ciprian Porumbescu" și Studioul Institutului de Teatru „I. L. Caragiale".

Alături de cei mai „vîrstnici" dintre participanți — studenții —, alături de colegii lor mai mari din școlile medii de artă, în fața spectatorilor s-au prezentat și cei mai tineri participanți la Festival — pionierii. Veniți de la școlile de artă din diferitele orașe ale patriei noastre, au dovedit buna pregătire pe care și-au însușit-o, seriozitatea cu care răspund învățăturii primite, deplinele posibilități pe care le au în școală să-și dezvolte talentul.

Succesele obținute de participanții la acest Festival dovedesc din nou un fapt deosebit de important: în țara noastră, prin grija deosebită a partidului și guvernului sînt posibilități minunate ca încă de la vîrsta fragedă a copilăriei să urmezi calea aptitudinilor artistice pe care le ai. Începînd cu concursul tradițional cultural-artistic și terminînd cu specializarea în școlile și institutele de artă — există nenumărate și nenumărate condiții pentru fiecare talent artistic să se formeze.

Publicul bucureștean a aplaudat cu entuziasm tinerele talente.

În LINIA ÎNTÎIA

...Eram pe șantierul de la Salva.

De cîteva luni linia înainta, șerpuind agale printre munți. La tot pasul apăreau greutăți : ici o stîncă trebuia aruncată în aer, dincoace un pod sau un viaduct trebuia săltat la înălțimi amețitoare peste torenți.

Tinerii brigadieri munceau din zori pînă în noapte, entuziaști, cu dorința mereu fierbinte de a termina la timp calea de fier ce avea să lege Vișeul cu Salva.

Intr-o duminică, într-un sat, îmi spusese un bătrîn cîteva vorbe :

— Ei, băieți, ce faceți voi e lucru mare ! Au stat bogătanii zeci de ani la putere și nu s-au încumetat să dureze pe-aci un drum de fier. Voi o să răzbiți, copii ! Și acesta-i mare lucru. Căci cu trenul odată, o să răzbească la noi, în Maramureș, și-o altă viață !...

Cuvintele bătrînului m-au urmărit apoi multă vreme pe șantier. Și cînd mi se părea mai greu, parcă-l auzeam rostindu-le. Și mai era un om care nu-mi da pace... Omul acesta, pot să spun, de urechi m-a tras în sus, la viață. Strașnic om ! Miner ! L-ajutam la pușcătură — chiteam s-ajung miner ca dînsul. Odată i-am spus-o și lui :

— Miner ca dumneata, baci Ioani ! Dar pentru că uneori, cînd dam de greu, mai tărăgănam treaba, baci Ioani a rîs :

— Hehei ! Miner nu-i greu s-ajungi, să ajungi om însă, e lucru mare ! După cîte văd eu însă, cu tine iese cam greu lucrul !

Mi-a plesnit obrazul de rușine. Era lume în jur, și parcă toate privirile asupra-mi s-au îndreptat.

— Chiar așa, baci Ioani ? am căutat eu să-l mai îmbunez.

— Chiar așa-i, cum îți spun.

El ce credea, aia-ți spunea. Era un om dintr-o bucată !

— Păi de, baci Ioani, eu sînt tînăr, nu mă pricep ca cei vîrstnici... — căutam eu s-o dreg.

— Lasă, frate, spunea baci Ioani, dacă ești tînăr, ce, să rămîi la urmă ? In linia întîia, dragul meu, unde-i mai greu, acolo să fii ! Asta s-o știi de la mine. Te pomenești că-i fi fiind și utemist ?!

Mustrarea lui nu-mi cădea de loc bine.

— Sînt, baci Ioani... — am zis cu jumătate de gură.

— Ei, bravo, ce să zic... Tovarășii tăi de la organizație știu cum te descurci ?

Auzi-l. Să mor de rușine, nu alta !

— Poate n-au aflat, baci Ioani, dar de le spui dumneata, sigur or afla ! — am trîntit și eu vorba cu obidă în glas.

— O-ho-ho ! nu se lăsa baci Ioani. Te-ai supărat !? Păi știi cum vine treaba asta cu supărarea la ? Știi povestea cu... — și începea să-mi înșire o întreagă fabulă din care mai de fiecare dată mă vedeam pe mine „personaju' negativ", cum îmi zicea în încheiere baci Ioani.

— Uită-te la mine, om la 53 de ani dar nu mă dau pe zece ca tine dacă... — și tușea semnificativ — ...dacă nu te faci om de treabă, de !

M-am dat bine pe brazdă, cu vremea. Nu era alt chip s-o scot la capăt cu baci Ioani. Și pe măsură ce mergea lucrul ca pe strună, baci Ioani devenea cel mai bun prieten al meu.

Odată s-a întîmplat că a început o ploaie mare așa, din senin. Curgeau șiroaiele vijelie din munte. Rupeau totul în cale. Și fiindcă s-a întîmplat să se pornească ploaia în miez de noapte, era un întuneric de să-l tai cu cuțitul.

S-a dat alarma și-am sărit toți în salopete și-n bocanci. Alții au ieșit așa cum se aflau în așternuturi. Ne uitam la puhoaie cum ne spulberau munca și n-aveam ce le face. Și atunci, aud o voce ca de tunet, glasul lui baci Ioani.

— Am nevoie de-un om, să-mi țină lămpașul.

— Da' unde vrei să mergi, baci Ioani ? îl iscodi careva.

— Uite colo !... Vezi dumneata ? — și minerul împunse cu degetul în direcția unei stînci prinsă de munte doar c-un gît subțire. Dacă dăm stînca de-a berbeleacul, puhoiul care ține lîngă cofrajele de la viaduct o să se ducă pe-aci în colo și nici capul n-o să ne mai doară.

S-a lăsat o vreme tăcerea. Apoi o voce a grăit tărăgănat :

— Mde, ar fi ! Da' pe-o vreme ca asta...

Și iar s-a lăsat liniștea.

Era greu, într-adevăr, să te cațeri acolo și să puști. Era greu ziua și pe timp senin, dar pe-o furtună ca asta... Cînd s-aprinzi fitilul, cînd să fugi să te păzești ! Dar de ne strica viaductul, cîtă muncă și caznă zbura pe apa sîmbetei !... Ar fi fost păcat, căci pînă la ziuă, așa avea să se întîmple : puhoiul mătura și cofrajul și betoanele abia turnate...

S-a desprins deodată din mulțime unul mic, pirpiriu, un oltenaș de prin Gorj, mi se pare.

— Merg eu, neică ! și s-a-nfipt să ia lămpașul.

Baci Ioani a ferit lămpașul în lături și a zis :

— Ce să fac cu tine, dragă, că de tine-i numai inima, or mie-mi trebuie și-un braț tare !

M-a cuprins o mînie surdă pe mine însumi. Și nu știu de ce mi-au venit în minte vorbele minerului : „în linia-ntîia să fii, băiete !"

M-am înfățișat înaintea bătrînului :

— Hai, baci Ioani !

— Hai, a zis simplu bătrînul, și mi-a încredințat lămpașul.

Am pornit-o amîndoi prin prăpăd. Ne cățăram pe stînca ascuțită și nemiloasă. Ne zdreleam carnea, ne biciuiau tufele fața cu mii de ace dar metru cu metru noi săltam tot mai sus.

Cînd am ajuns așa, ca la cinci staturi de om, sub stîncă, baci Ioani s-a oprit.

— Stai !

Am stat.

— De-aci merg singur să pușc.

— Merg și eu, baci Ioani.

S-a uitat la mine și parcă la lumina lămpașului — pe care l-a săltat să mă privească — l-am zărit zîmbind. Sau poate numai mi s-a părut.

— Măi, mi-a zis, nu te pripi...

— Dar dumneata mi-ai vorbit de linia întîia, de...

— Da, de linia întîia. Dar fiecare după priceperea și... la timpul lui. Eu știu și singur să pușc ?

— Știi, baci Ioani.

— Păi atunci tu de ce să mai vii ? Să te expui degeaba ? Stai aici, locului. N-a fost treabă ușoară nici ce-ai făcut pînă acum. Vezi și te ferește ; și lămpașul ți-l iau.

A plecat singur. S-a urcat, a așezat dinamita și a pușcat. Stînca s-a prăbușit exact acolo unde a vrut dînsul și-a schimbat calea puhoiului... Dar baci Ioani, ori că nu s-a ascuns bine ori că, cine știe, l-a pălit o piatră. Eu l-am căutat îndată după explozie, l-am strigat. Nimic. L-am găsit sub o tufă, secătuit de puteri. L-am luat în brațe și numai eu știu cum am coborît cu dînsul. A doua zi ne-am trezit amîndoi la spital, la Salva : tovarăși de cameră.

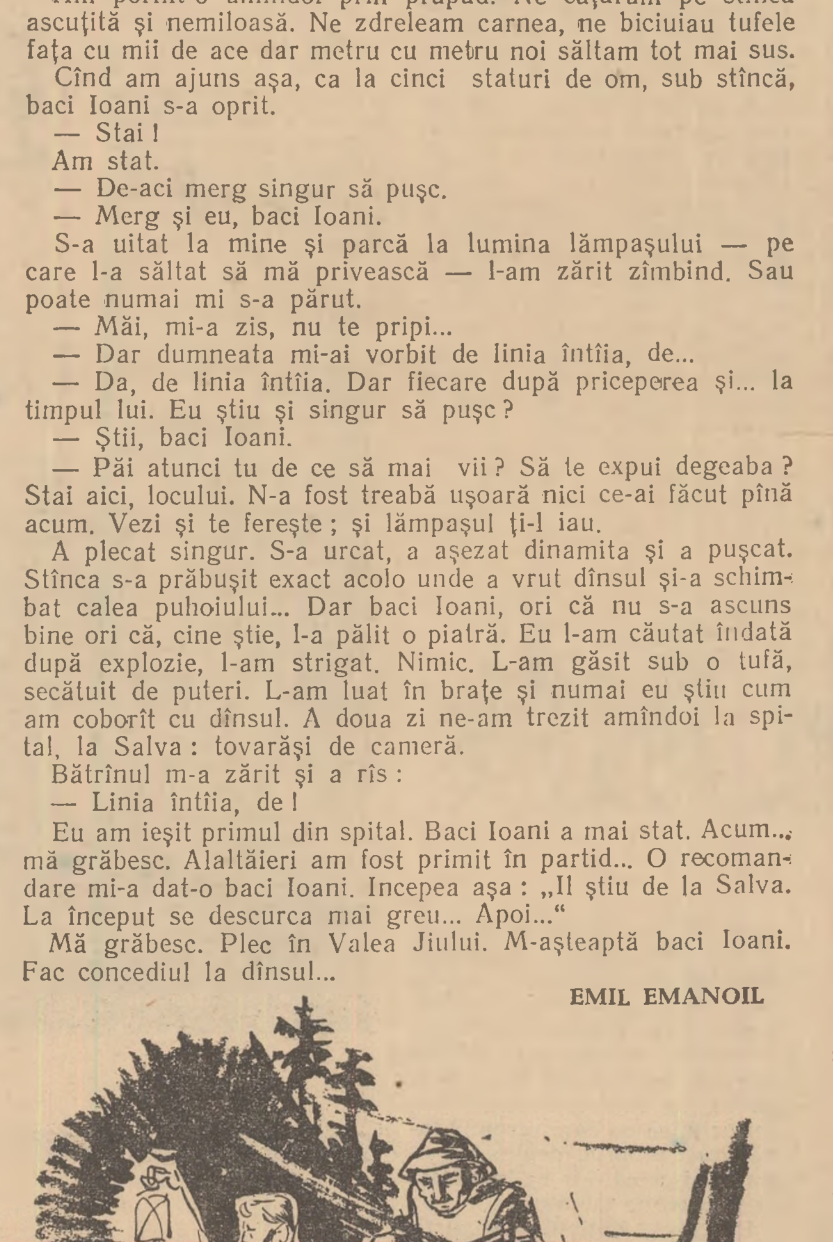
Bătrînul m-a zărit și a rîs :

— Linia întîia, de !

Eu am ieșit primul din spital. Baci Ioani a mai stat. Acum... mă grăbesc. Alaltăieri am fost primit în partid... O recomandare mi-a dat-o baci Ioani. Incepea așa : „Il știu de la Salva. La început se descurca mai greu... Apoi..."

Mă grăbesc. Plec în Valea Jiului. M-așteaptă baci Ioani. Fac concediul la dînsul...

EMIL EMANOIL

Citiți această carte:

COPII EROI

Cine n-a auzit de Ceapaev, de eroismul legendar al gărzilor roșii conduse de el împotriva dușmanilor tînărului stat sovietic ? Dar puțini dintre voi poate știți că printre vitejii lui ostași se afla și o fetiță de vîrsta voastră — Lida Iagunova. Cînd a cerut să fie primită în detașamentul lui Ceapaev, unii au zîmbit. Era doar mică, se mai putea juca și cu păpușile. Dar Lida știa că patria sovietică e în primejdie și voia să lupte pentru apărarea ei. A învățat cu îndîrjire meșteșugul armelor și loviturile ei rar dădeau greș. Cînd răsuna comanda de luptă, Lida era într-o clipă la postul ei, la mitralieră. După o luptă grea în care Lida s-a distins prin vitejie și iscusință, Ceapaev a chemat-o la el și i-a dăruit propriul lui ceas de buzunar. „O adevărată ceapaevistă !" a spus admirativ cineva. Și de atunci așa i se spunea în detașament : ceapaevista !

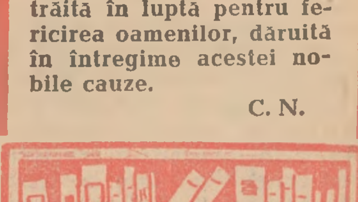
...Despre eroismul ei, despre dragostea puternică pentru patrie a copiilor sovietici, despre faptele lor curajoase din timpul revoluției, al războiului civil sau din perioada marilor construcții ale socialismului, despre vitejia cu care au luptat în rîndul partizanilor și chiar ale armatei în Marele Război pentru Apărarea Patriei, veți afla citind cartea „COPII EROI" apărută de curînd în Editura Politică.

Fiecare filă a cărții e o filă din lupta poporului sovietic pentru construirea unei vieți noi. Și la această luptă au participat cu entuziasm nemărginit, alături de cei mari, și pionierii sovietici educați de Partidul Comunist.

Citind cartea, vă veți reîntîlni cu eroi pe care îi cunoașteți și pe care i-ați îndrăgit de mult : Pavlic Morozov, Volodea Dubinin, Leonea Golicov... Dar veți afla și de viteaza cercetașă Lara Miheenco, și de micul partizan Vasea Korobko care a aruncat în aer nouă trenuri fasciste și a nimicit aproape patru sute de hitleriști, și de mulți alți copii eroi.

Faptele lor sînt un minunat exemplu de patriotism, de dragoste fierbinte pentru fericirea oamenilor. Și nu există viață mai frumoasă decît cea trăită în lupta pentru fericirea oamenilor, dăruită în întregime acestei nobile cauze.

C. N.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii